

BOŽÍ NABÍDKA - POVOLÁNÍ

25. listopadu A. D. 2022

I. Boží povolání jako takové

Co to je povolání?

Bůh nikoho neoslovuje hrdelním zvukem, ale jménem. Oslovení jménem v židovské kultuře má úplně jiný význam, než u nás, protože tam, když někdo znal něčí jméno, tak to bylo, jako by byl rodinným přítelem. Jestliže tedy Bůh oslovuje jménem, když zavolá, tak je to velmi důvěrné oslovení. Není to, jako když mě učitelka ve škole vyvolá.

Když nás Bůh zavolá, rozhodně nám skrze povolání nebere svobodu. Člověk si to většinou myslí. Bůh nejlépe ví, k čemu má člověk dary - jak nejlépe ten či onen život rozvinout do plné krásy, jak z něj učinit dar pro druhé. Povolání je ze strany Boží nabídkou. Prožívat svůj život jako povolání znamená, že již nemusím mít strach, že něco nezvládnou, protože Bůh nikdy nedává úkol, na který by dotyčného člověka nepřipravil. Když přijmu Boží povolání, jsem plně v Božích rukou a nemusím se tedy ničeho bát.

Na povolání se můžeme také dívat z hlediska věčnosti. Je to pro mě cesta, která mě dovede k Bohu na konci mého života. Boží plán s mým životem také zapadá do Božího plánu s celým lidstvem. Je jako jeden z kamínků, který utváří mozaiku.

Můžeme také mluvit o tzv. „prvním povolání“, to je povolání k víře, povolání k lásce a pak už o konkrétním povolání v životě každého z nás.

Jsou takové základní čtyři cesty v životě, které dávají formu tomu základnímu povolání k víře a lásce:

- manželství
- kněžství
- zasvěcený život (klášter)
- zasvěcení se ve světě

Díky duchovním hnutím (moderním řádům) jsou dnes potřeba také zasvěcení lidé v manželství.

Pak se k tomu dnes také přidává i to, čemu se dnes říká ve světě „singles“. Mnoho lidí zůstává žít samo. Ale je vždy potřeba najít si něco, aby se člověk měl kde darovat. Bez tohoto je život člověka prázdný, nenaplněný. Souvisí to s tím základním povoláním, být podle Božího obrazu.

Povolání může mít také podobu mnoha určitých profesí. I lékaři se specializují na nějaký medicínský obor, každý z nich má vztah k nějaké jiné specializaci, či práci. Nejde o to, jak si co nejlépe zajistit život, ale najít jeho smysl.

Jak poznat povolání?

Asi je důležité být pro povolání otevřený. Často totiž přemýšlíme nad svými schopnostmi, ale nejsme schopni očekávat Boží dary s otevřenou náručí. Na prvním místě nejde o

to, abych povolání našel a Pán mi při tom pomáhal, ale jde o přijetí daru lásky – povolání. Často Pánu vnucujeme to své.

Je několik způsobů jak povolání poznat. Nikdy to ale není tak, že by člověk dostal z nebe telegram. Jsou různé věci, které nám mohou napovědět.

- Nejdříve bychom se asi měli za poznání svého povolání **modlit**. Modlitba přibližuje k Bohu a „*Bůh je světlo*“ (Jan 1,15). Dobrým životem s Bohem povolání časem poznáme. Dobře žít Boží vůli v přítomném okamžiku znamená plnit Boží přikázání - na prvním místě je láska k Bohu a k bližnímu. Pak pro nás platí slovo z prvního Janova listu „*Kdo mě miluje tomu se zjevím...*“
- K objevení své životní cesty také může pomoci dobré **společenství**.
- Pak bychom měli také zkoumat, jaké **dary** jsme od Boha dostali. To, čím nás Bůh vybavil, většinou pak slouží k tomu, co s námi zamýšlí.
- Dále je dobré sledovat různé „**náhody**“, okolnosti života, které k nám promlouvají. Ke každému však promlouvají jinak. Pro někoho může stejná věc znamenat úplně něco jiného.
- Užitečné je **radit se s duchovním vůdcem**, nebo zpovědníkem.
- Existuje také několik rad, které mohou pomoci při rozhodování:
 - Když jsem před rozhodnutím, a nevím na jakou cestu se vydat, je dobré udělat rozhodnutí podle svého nejlepšího svědomí, a když zjistím, že jsem chybil, pokud to jde, vrátím se k druhé variantě.
 - Vždy se rozhodnout pro věc, která je pro mě těžší.
 - Hlas církve je hlasem Božím (v povoláních, která potřebují souhlas církve).

II. Boží povolání v konkrétním životě

Osobní zkušenost

Hodně jsem vám o tom už vyprávěl minule, ale je důležité zdůraznit několik skutečností:

1. **Nakopnutí skrze okolnosti** – oslovení druhým bohoslovcem na společenství mladých ve farnosti a povzbuzení od kněze, rodinného přítele.
2. **Modlitba za povolání** – modlil jsem se dlouho, jestli jsem na správné cestě a také jsem v jedné chvíli Boha požádal o znamení. Bylo to na vojně, když už jsem měl podanou přihlášku a napsal jsem žádost o dřívější odchod do zálohy, abych stihl školní rok. Pánu jsem řekl, že jestli mě opravdu v semináři chce, tak ať to zařídí, abych skutečně šel dříve domů.
3. **Komunikace** – vždy jsem se v pochybnosti snažil komunikovat se zpovědníky anebo s lidmi, kterým jsem důvěřoval a se kterými jsem se častěji radil. Nebyli to vždy kněží - třeba i spolužáci ze semináře, bratři ze společenství.
4. **Souhlas církve** – Nikdy se mi nestalo, že by má žádost, ať už to byl vstup do semináře, či žádost o udělení služeb, přijetí mezi kandidáty kněžství

a jáhenství nebo žádosti o svěcení jáhnů a kněží, byly přijaty s nevolí, nebo známkou nesouhlasu. Pak samozřejmě poslední slovo církve je při svěcení.

5. **Pochybnosti** – byly a to dost veliké. Kdybych měl o všech mluvit, byli bychom tu do rána. Nakonec vždy všechno dopadlo tak, že jsem v semináři zůstal.
6. **Radost ze služby** – teď jako kněz jsem mnohokrát pocítil radost z toho, že mohu sloužit lidem právě jako kněz, jako zprostředkovatel Boha.